

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 88.

Vydána dne 2. srpna 1924.

Obsah: (176.—178.) 176. Zákon, jímž se stanoví mírový počet československého vojska na dobu od 1. října 1924 do 30. září 1927. — **177.** Zákon, kterým se doplňuje zákon ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n., o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců a jejich pozůstalých. — **178.** Zákon o úplatkářství a proti porušování úředního tajemství.

176.

Zákon ze dne 2. července 1924,
jímž se stanoví mírový počet českosloven-
ského vojska na dobu od 1. října 1924 do
30. září 1927.

Národní shromáždění republiky Českoslo-
venské usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Mírový počet československého vojska se stanoví v době od 1. října 1924 do 30. září 1927 vždy pro období od 1. října do 31. března počtem 150.000 vojenských osob a pro období od 1. dubna do 30. září počtem 90.000 vojenských osob.

(2) V době od 1. října do 30. listopadu každého roku je dovoleno překročit stanovený mírový počet, pokud je toto překročení způsobeno nastoupením nováčků do presenční služby. Dnem 30. listopadu každého roku budete však přebyteční branci z činné služby vojenské propuštěni; podrobnosti určí vládní nařízení.

§ 2.

Stanovení mírového počtu určitou číslicí má ten význam, že průměr, vyplývající ze skutečných početních stavů v době od 1. ledna do 31. března, pokud se týče od 1. dubna do 30. září a od 1. prosince do 31. prosince každého kalendářního roku, nesmí převyšovati příslušnou číslicí, stanovenou pro dotčené období v § 1 (1); o období od 1. října do 30. listopadu platí ustanovení § 1 (2).

§ 3.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provéstí jej ukládá se ministru národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.

Udržal v. r.

177.

Zákon ze dne 2. července 1924,
kterým se doplňuje zákon ze dne 15. dubna
1920, čís. 314 Sb. z. a n., o exekuci na platy a
výslužné zaměstnanců a jejich pozůstalých.

Národní shromáždění republiky Česko-
slovenské usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Druhá věta §u 6 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 314 Sb. z. a n., o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců a jejich pozůstalých, zní takto:

„Současně pozbývají platnosti všechny do-
savadní zákony a nařízení, jež odporují hořej-
ším ustanovením, zejména veškeré dosavadní
předpisy o tom, že exekuce na některé ze slu-
žebních platů uvedených v §u 1 nebo na vý-
služné, odbytné a zaopatřovací platy uvedené
v §u 2 jest zcela nebo z části vyloučena.“

§ 2.

Ustanovení §u 4 zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 319 Sb. z. a n., zůstávají nedotčena. Rovněž zůstávají nedotčena veškerá ustanovení o exekuci na požitky vyplácené podle zá-

konů o úrazovém a nemocenském pojištění dělníků, jakož i o báňských bratrských pokladnách.

§ 3.

(1) Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Provéstí jej náleží ministru spravedlnosti a ostatním zúčastněným ministrům.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

též za ministry Malypetra a Dr. Hodžu.

Šrámek v. r. Dr. Beneš v. r.

Dr. Dolanský v. r. Udržal v. r.

Stříbrný v. r. Habrman v. r.

Dr. Franke v. r. Srba v. r.

Novák v. r.,

též za ministra Bečku.

Dr. Markovič v. r.,

též za ministry Bechyně a Dr. Kállaye.

178.

Zákon ze dne 3. července 1924

o úplatkářství a proti porušování úředního tajemství.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Tohoto zákona lze užítí jen, nelze-li čin potrestati přísněji podle dosavadních zákonných ustanovení, zejména podle X. hlavy prvního dílu trestního zákona z 27. května 1852, č. 117 ř. z., XLII. hlavy druhého dílu tr. zák. čl. V. z r. 1878 a V. hlavy čtvrté části vojenského trestního zákona z 15. ledna 1855, č. 19 ř. z.

§ 2.

(1) Kdo veřejnému činiteli (§ 6) nebo s jeho vědomím jiné osobě za to, že bude jemu nebo někomu jinému uděleno nějaké oprávnění nebo povolení, poskytnuta výhoda nebo úleva, uzavřena s ním anebo s jiným smlouva nebo výkonán nebo opomenut úkon, k němuž je tento činitel povolán, přímo nebo nepřímo nabídne, slíbí nebo poskytne prospěch, na nějž tento činitel nemá práva, trestá se za přečin tuhým vězením od šesti měsíců do jednoho roku.

(2) Šlo-li jen o nepatrný prospěch, není jednání uvedené v odst. 1. trestné, leda že by či-

nem nebo opomenutím byl dotčen důležitý veřejný zájem. V tomto případě buď vinník potrestán soudem za přestupek vězením od jednoho do čtrnácti dnů nebo trestem peněžitým od 50 Kč do 500 Kč.

(3) Trestem stanoveným v odst. 1. buď potrestán za přečin, kdo z důvodu tam uvedeného přímo nebo nepřímo nabídne, slíbí nebo poskytne některé osobě, která na to práva nemá, nikoli nepatrný prospěch za to, že osoba ta užije u veřejného činitele svého vlivu.

§ 3.

(1) Veřejný činitel (§ 6), který za to, co uvedeno v § 2, odst. 1., přímo nebo nepřímo žádá nebo sobě nebo jiné osobě dá slíbíti nebo poskytnouti prospěch, trestá se za přečin tuhým vězením od šesti měsíců do jednoho roku.

(2) Šlo-li jen o nepatrný prospěch, není jednání uvedené v odst. 1. trestné, leda že byl činem nebo opomenutím dotčen důležitý veřejný zájem. V tomto případě buď vinník potrestán soudem za přestupek vězením od jednoho do čtrnácti dnů nebo trestem peněžitým od 50 Kč do 500 Kč.

(3) Trestem stanoveným v odst. 1. buď potrestán za přečin, kdo z důvodu tam uvedeného přímo nebo nepřímo žádá nebo sobě nebo jiné osobě dá slíbíti nebo poskytnouti nikoli nepatrný prospěch, na nějž ani on ani osoba ta práva nemá, za to, že užije u veřejného činitele svého vlivu.

§ 4.

Činy uvedené v §§ 2 a 3 jsou trestné jako přečiny nebo přestupky tresty tam uvedenými i tehdy, když ten, kdo prospěch nabídnul, slíbíl nebo poskytl, jej žádal, dal sobě nebo jinému slíbíti nebo poskytnouti, učinil tak teprve dodatečně, avšak proto, že byla v § 1 zmíněná oprávnění nebo povolení udělena, výhoda nebo úleva poskytnuta, smlouva uzavřena a určitý úkon výkonán nebo opomenut.

§ 5.

(1) Veřejný činitel uvedený v prvním odstavci § 6, který vyjví obsah spisu nebo jednání zákonodárského sboru, výboru nebo komise, sboru nebo úřadu, jež vykonávají veřejnou správu, nebo soudu, trestá se, jde-li o spisy nebo jednání podle zákona tajné nebo výslovně za důvěrné prohlášené, soudem za přestupek, nabyli-li vědomosti o obsahu spisů nebo jednání nebo přístupu ke spisům jako veřejný činitel a byl-li činem jeho ohro-